

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315216523
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315216523.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: euromartan s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 45 697 825, zastúpený: JUDr. Alžbeta Boriková, advokátska kancelária, s.r.o., Dolné Rudiny 3, Žilina, IČO: 47 249 587, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená advokátkou JUDr. Danušou Tichou, Nám. M. Benku 6, Bratislava, o zaplatenie 6.324,98 euro s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8Cb/40/2015-140 zo dňa 04.05.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 4.878,98 eur napadnutej odvolaním p o t v r d z u j e, v časti o úrokoch z omeškania rozhodnutie z r u š u j e a vec vracia prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4878,98 eur s 9,15% ročným úrokom z omeškania od 11.8.2014 do zaplatenia, v ostatnej časti súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodol tak na základe vykonaného dokazovania k návrhu, ktorým žalobca žiadal zaviazať žalovaného k povinnosti uhradiť mu istinu 6.324,98 eur s prísl. z dôvodu, že dňa 24.06.2014 bolo pri dopravnej nehode, ktorá zaviniel vodič F. A. vozidlom ev. č. KE567GU poškodené motorové vozidlo žalobcu zn. Chrysler, ev. č. BA139TJ. Žalobca mal so žalovaným uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu, z toho titulu žalovaný poskytol žalobcovi náhradu škody vo výške 5 135 eur, odvolaniu žalobcu, ktorý namietal určenie všeobecnej hodnoty vozidla žalovaný oznámil, že výpočet považuje za správny. 3. Žalobca sa s takýmto záverom nestotožnil a domáhal sa zvyšku plnenia podaním žaloby. Výšku žalovanej istiny žalobca určil so všeobecnej hodnoty motorového vozidla určenej sumou 12.040,- eur, z ktorej odpočítal 580 eur ako hodnotu zvyškov tak škodu, ktorá mu dopravnou nehodou vznikla stanovil vo výške 11.460,- eur, z ktorej sumy odpočítal žalovaným poskytnuté plnenie vo výške 5135,02 eur a zostak bol predmetom žaloby.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pretože podľa jeho názoru suma 12.040,- eur nie je všeobecnou hodnotou poškodeného motorového vozidla určenou vyhl. č. 492/2004 Z.z., pretože žalobca vychádzal iba z inzerovanej predajnej ceny motorového vozidla, pričom všeobecná hodnota je určená ako súčin technickej hodnoty vozidla a koeficientu predajnosti.

5. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi i znaleckým posudkom Ing. Miloša Kosíka zo dňa 12.06.2016 vyhotoveného na základe uznesenia súdu prvej inštancie v spojení s Odborným vyjadrením zo dňa 30.11.2016 zistil, že znalec v posudku

určil hodnotu motorového vozidla bezprostredne pred dopravnou nehodou vo výške 10.594,- eur. Uvedený znalecký záver ale žalovaná strana sporu spochybnila a namietla, že znalec použil pre výpočet neporovnateľné vzorky motorových vozidiel, keď posudzované vozidlo je vyrobené v roku 2008 a najazdených malo 181 2016 km, oproti čomu znalec uviedol tri vzorky s rokom výroby 2007, ktoré mali najazdených podstatne menej kilometrov ako posudzované motorové vozidlo.

6. Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 788 ods. 1 Obč. zák. v spojení s § 4 a § 15 zák. č. 381/2001 Z.z., výšku skutočnej škody posudzoval podľa § 442 ods. 1 a § 443 Obč. zák., keď postupoval podľa § 207 ods. 1 C.s.p. a nariadil znalecké dokazovanie, čím získal poznatky o hodnote motorového vozidla. Súd vzal do úvahy, že znalec pri stanovení hodnoty vozidla hodnotil technickú hodnotu v dobe prevádzky a počet najazdených kilometrov, použil vzorky vozidiel tej istej značky, ako ohodnocované vozidlo, ale vychádzal z hodnoty vozidiel starších ako ohodnocované vozidlo, čo ovplyvnilo cenu vzhľadom na dobu prevádzky, ktorá bola nižšia ako ohodnocované vozidlo, ale vozidla z ktorých vychádzal mali najazdených viac kilometrov ako ohodnocované vozidlo, čo znamená, že znalec uvedené skutočnosti zohľadnil, poukázal i na to, že v čase vypracovania posudku sa na trhu neponúkali žiadne porovnateľné vozidlá. Súd prvej inštancie s odkazom práve na výsledky znaleckého dokazovania žalovanému uložil povinnosť k uhradenej sume 1.135,02 eur zaplatiť ešte čiastku 4.878,98 eur, čo vrátane hodnoty zvyškov 580,- eur predstavuje sumu 10.594,- eur, ku ktorej dospel znalec. Súčasne prvoinštančný súd uložil žalovanému i povinnosť uhradiť žalobcovi podľa § 369 Obchod. zák. v spojení s nar. vlády č. 87/1995 Zb. úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 C.s.p.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná strana sporu odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. V odvolaní sa odvolávajúci sa žalovaný označil ako žalovaný 2/, napriek tomu, že na žalovanej strane vystupuje iba jedna strana a poukázal na to, že v danej veci sú splnené podmienky odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ C.s.p., pretože rozsudok je vydaný v rozpore so zákonom a nespĺňa zákonom vyžadované zákonitosti, podľa ktorých musí byť rozhodnutie úplné, zrozumiteľné, presvedčivé a preskúmateľné, z rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd nárok žalobcu čo do právneho titulu posúdil, pretože z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má škodca i poškodený právo, aby poisťovňa za škodcu uhradila zákonom vymedzené nároky, pričom pri určení výšky je potrebné aplikovať ust. § 443 Obč. zák., kedy sa vychádza z ceny veci v čase poškodenia. Podľa § 442 ods. 3 čas vety za bodkočiarkou Obč. zák. má tak poškodený právo, aby vec bola uvedená do predchádzajúceho stavu, ale zároveň si je potrebné uvedomiť, že predchádzajúcim stavom je stav veci v čase poškodenia. Samotný Občiansky zákonník neustanovuje spôsob výpočtu skutočnej škody, tieto pravidlá sú upravené vyhl. č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, pričom zhodnotenie, či nezhodnotenie vozidla je vecou výpočtu, ktorá závisí od veku motorového vozidla, jeho opotrebovateľnosti a rozsahu opravy. O znehodnotení motorového vozidla v dôsledku poškodenia dopravnou nehodou možno hovoriť iba pri novom motorovom vozidle, preto bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie, avšak znalec nepostupoval podľa vyhl. č. 492/2004 Z.z., keď vychádzal pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla zo vzoriek, ktoré boli neporovnateľné. Skutočná škoda závisí od koeficientu predajnosti, pri výpočte sa vychádza z reálnych predajných cien porovnateľných ojazdených motorových vozidiel rovnakého typu a rovnakého technického stavu, čo je možné zistiť z inzertnej tlače a inzertných portálov, či vlastného prieskumu trhu. Znalec, ktorý vyhotovil posudok ale takto nepostupoval a odvolávajúci sa žalovaný argumentoval tým, že nepoužil vzorky, ktoré korešpondujú s poškodeným vozidlom, mal použiť vzorky, ktoré zabezpečil žalovaný, a ktorý žiadal, aby znalec použil vzorky, ktoré sú založené pri výpočte vykonanom žalovaným. Prvoinštančný súd však sa týmto návrhom nezaoberal a tvrdenia žalovaného nezohľadnil.

8. Odvolateľ vzniesol odvoláciu námietku i voči priznanému omeškaniu a úroku z omeškania, keď v prípade peňažného plnenia zo strany poisťovateľa je vznik práva požadovať okrem istiny aj úroky z omeškania podmienené tým, že poisťovateľ nespĺnil povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z., teda bez zbytočného odkladu nezačal prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti toto prešetrovanie ukončil a neoznámil poškodenému výšku poškodenia, alebo mu neposkytne písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poistné poskytnúť. K uvedenému poukázal odvolávajúci sa na rozhodnutie KS v Bratislave sp.zn. 8Co/879/2014 zo dňa 26.04.2016, trval na tom, že si splnil zákonnú povinnosť v zákonom určenej lehote, preto mu nemohla vzniknúť povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z

omeškania. Predmetným rozhodnutím tak súd prvej inštancie nenaplnil princíp právnej istoty ako je upravený v čl. 2 ods. 2 Základných princípov C.s.p. CSP, výstižne nevysvetlil ako vec právne posúdil a odkázal na ustálenú rozhodovaciu prax, pričom podľa § 220 ods. 3 C.s.p. mal súd uviesť, z akého titulu sa od nej odklonil. Súd sa nevyporiadal ani s požiadavkou žalovaného smerujúcou k znalcovi, aby vychádzal z jeho vzoriek, rozhodnutie výstižne nevysvetlil. V danej veci tak ide o nesprávne právne posúdenie najmä vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie opomenul aplikovať príslušnú platnú právnu úpravu a to konkrétne vyhl. č. 494/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá určuje pravidlá pre výpočet výšky skutočnej škody ako aj zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Rovnako za nesprávne označil odvolávajúci sa žalovaný i rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania, pretože žalujúca strana sporu má vo veci úspech len čiastočný, preto súd mal nárok na náhradu pomerne rozdeliť, resp. nepriznať žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 26.07.2017, ktorým žiadal rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a zároveň priznať i nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení poukázal na to, že námietka odvolateľom vznesená voči znaleckému posudku je irelevantná, pretože túto možnosť mal žalovaný v prvostupňovom konaní v rámci procesnej obrany a mohol prípadne predložiť vlastný súkromný znalecký posudok, čo neurobil, preto odkazovať na svoje interné postupy je neopodstatnené. Okrem toho súdny znalec postupoval v súlade s vyhl. č. 492/2004 Z.z. aj pri použití iných vzoriek vozidiel, keďže nebolo objektívne možné nájsť vozidlá s rovnakým rokom, výroby a rovnakým počtom najazdených kilometrov, čo znalec v súvislosti s uvedenými odlišnosťami aj riadne v znaleckom posudku vysvetlil a odôvodnil. Za to, že je odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu stručné nemožno označiť za nedostatok rozhodnutia vo veci. Pri posúdení omeškania a priznaní nároku na úroky z omeškania súd správne odkázal na úpravu Obchodného zákonníka. Žalobca bol čo do základu nároku úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania v plnej výške bez ohľadu na požadovanú výšku žalovanej istiny, pretože ide o prípad, keď podstatná výška rozhodnutia závisí od úvahy súdu, v tomto prípade od znaleckého posúdenia, preto nemožno dôkazné bremeno prenášať na úspešnú stranu, aby znášala trovy konania. Rozdiel medzi výpočtom žalovaného znaleckým posudkom je výrazný, preto nemožno výšku škody priznanú žalovaným ospravedlniť, najmä ak ako strana sporu disponuje dostatočným aparátom k tomu, aby vedel túto výšku škody stanoviť správne. V súvislosti s námietkou odvolateľa o tom, že mal možnosť si dať vypracovať súkromný znalecký posudok žalobca uviedol, že v čase rozhodovania konania platil Občiansky súdny poriadok, ktorý súkromný znalecký posudok nepoznal, preto by ho súd v konaní nemohol plne akceptovať a považoval by iba za jeden z listinných dôkazov.

10. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného podal žalovaný odvolaciu repliku zo dňa 08.09.2017, kde uviedol, že trvá na odvolaní, pričom uviedol dôvody, ktoré označil i v odvolaní, ktoré odvolací súd už nepovažuje za potrebné opakovať.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia (§ 356 písm. b) C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť sumu 4 878,98 eur je správne a je ho potrebné podľa § 387 ods.1 C.s.p. potvrdiť.

12. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

13. Podľa § 387 C.s.p.

(1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

(3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie potrebné pre vyhlásenie rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť časť žalovanej istiny v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, s ktorého odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§387 ods.2 C.s.p.)

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v spojení s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní, ktorými sa musí odvolací súd vo svojom rozhodnutí vysporiadať (§ 387 ods.3 C.s.p.), odvolací súd uvádza, že žalovaná strana sporu v odvolaní označila odvolacie dôvody, ktoré sú obsiahnuté v § 365 ods.1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p. Hoci žalovaný sa označuje v odvolaní ako žalovaný 2/ a uvádza, že odvolanie podáva voči celému rozsahu rozsudku, teda i voči zamietajúcej časti, v ktorej bol ale úspešný, odvolací súd má za to, že táto časť odvolania je zrejme uvedená v odvolaní chybou pri písaní, preto sa ňou osobitne nezaobera a v ostatných častiach je odvolanie zrozumiteľné, odkazujúce na predmetný rozsudok súdu prvej inštancie.

16. Existencia odvolacieho dôvodu označeného odvolávajúcou sa žalovanou stranou sporu poukazuje na ust. § 365 ods.1 písm. b/ C.s.p. zakladá pochybenie súdu, ktorý dôvod ale nie je bezbrehý a naplnenie tohto odvolacieho dôvodu je dané v prípade, že strane sporu bolo znemožnené realizovať jej procesné práva v takej intenzite, ktorá založí záver, že celé konanie je nespravodlivé a zo strany konajúceho súdu došlo k výraznému zasiahnutiu a k poškodeniu práv strany sporu. Odvolací súd ale k tomuto odvolaciemu dôvodu poukazuje na obsahu spisu a z neho vyplývajúci postup vo veci konajúcim súdom prvej inštancie, ktorý je v súlade s procesným predpisom, súd dôsledne rešpektoval a plnil z procesného predpisu mu plynúce povinnosti, a navyše, hoci odvolávajúca sa strana v odvolaní tento odvolací dôvod označila, žiadne konkrétne procesné pochybenia neuviedla, čo odvolací súd vyhodnotil s tým, že tento odvolací dôvod nie je daný.

17. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm. d/ C.s.p. sa vzťahuje na tie odvolacie dôvody, ktoré nemožno podradiť pod ostatné v ust. § 365 C.s.p. uvedené dôvody, ale ktoré musia mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Existenciu takejto vady konania odvolací súd tiež nezistil, keď poučovacia povinnosť bola zo strany prvoinštančného súdu splnená dostatočným spôsobom, odvolacím súdom nebolo zistené žiadne pochybenie vo vykonanom dokazovaní. Ak odvolateľ poukazuje na to, že rozhodnutie je arbitrárne, zmätočné a nepresvedčivé, odvolací súd k tomuto argumentu uvádza, že práve v bode 15. odôvodnenia prvoinštančný súd i keď stručne ale jasne vysvetlil, z akého dôvodu akceptoval znalcom použité vzorky vozidiel.

18. Odvolací súd za vhodné a na podporu správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu považuje za potrebné doplniť, že súd nemusí odpovedať na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam vzhľadom na posúdenie veci, prípadne objasňujú skutkový a právny stav rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje pre záver k tomu, že je takýmto rozhodnutím plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV.ÚS115/03). Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom popísal priebeh konania i stanoviska oboch strán sporu v prejednávannej veci, výsledky dokazovania vyhodnotil, citoval predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a vyvodil i právne závery.

19. Odvolací argument založený na ust. § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. znamená, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a teda sa týka nedostatkov v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcich v tom, že skutkové zistenie, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie sú nesprávne. Uvedené znamená, že musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorého súd vec posúdil po právnej stránke, ale ktoré je nesprávne, nemá oporu vo vykonanom

dokazovaní, v dôsledku čoho je nesprávny a chybný súdom vyslovený právny názor a skutkové zistenie tak nezodpovedá vykonaným dôkazom, súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi vykonané opomenul, napriek tomu, že vyšli najavo. Nesprávne skutkové zistenia sú i také, ktoré súd založí na chybnom hodnotení dôkazov, čím nastane logický rozpor v ich hodnotení z hľadiska zákonnosti, pravdivosti, prípadne i dôležitosti.

20. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že znalec síce porovnáva autá staršie o rok, ale výrazne s nižším počtom kilometrov, pričom treba vziať do úvahy, že žalovaný na svoju obranu vychádzal z inzercii českého portálu a z českého trhu, čo znamená, že ide o vzorky, ktoré nie sú ponúkané na slovenskom trhu, ktorú skutočnosť konštatoval i znalec vo svojom znaleckom posudku, preto argument, ktorý uvádzal žalovaný vzhľadom na námietky voči znaleckému posudku neobstoja. Zo znaleckého posudku č. 34/2016 a najmä z Odborného vyjadrenia č. 63/2016 vypracovanému k uvedenému znaleckému posudku je podstatné vziať do úvahy, že pri výpočte znalcom boli použili vzorky vozidiel ponúkané na slovenskom trhu a nie v zahraničí, na rozdiel od žalovaného, ktorý vychádzal len z cien vozidiel ponúkaných v zahraničí, ktoré sú ale bezprostredne závislé aj od ekonomického stavu danej krajiny a kúpnej sily záujemcov, čím sa ovplyvní dopyt a koeficient trhu. Uvedené námietky žalovaného naviac znalec podrobne vysvetlil a odôvodnil na str. 10 znaleckého posudku č. 34/2016 (č.l.63 spisu) a žalovaným vznesenou námietkou, ktorú právna zástupkyňa žalovanej strany sporu podala voči znaleckému posudku počas konania pred prvoinštančným súdom sa tak podrobne zaoberalo Odborné vyjadrenie, na ktoré práve ako je uvedené v bode 15. odôvodnenia znalec poukázal a ktoré argumenty už žalovaný žiadnym odborným, resp. logickým tvrdením nevyvrátil, aby zotrval na tom, že znalec nepostupoval v súlade s vyhl. č. 492/2004 Z.z. a mal použiť vzorky, ktoré použil žalovaný. Takýto odvolací dôvod ale nemôže obstať, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti povinnosti uložené žalovanému zaplatiť 4 878,98 eur ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

21. Pre odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. platí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, vyvodzuje zo skutkového zistenia práva a povinnosti, ktoré majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie tento odvolací dôvod založil svojim rozhodnutím o nároku na úroky z omeškania, keď pri posudzovaní nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania vychádzal zo dňa 11.08.2014, ktorý je uvedený v oznámení žalovaného o poistnom plnení (č.l.10) a ktorý ourčil ako prvý deň omeškania, hoci v uvedenom liste je ako dátum podaja uvedený deň 12.08.2014 (vpravo hore), ktoré skutočnosti prvoinštančný súd žiadnym spôsobom neobjasnil a vôbec neuviedol, na základe akých zistení mal preukázaný začiatok omeškania žalovaného s plnením. K uvedenému je potrebné vziať do úvahy, že záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti (§ 261 ods. 1 Obchod. zák.), ktoré nie sú upravené v hlavne II. tretej časti Obchodného zákonníka a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom. Omeškanie je preto potrebné odvodiť od § 517 ods.2 a § 797 ods. 3 Obč. zák. s prihliadnutím i na ust. § 11 ods.6 a 7 ,8 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení ako lex specialis. Tým, že prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol žiadne argumenty, z ktorých by bolo možné zistiť, z akého dôvodu na vyššie uvedenú právnu úpravu neprihliadol, nie je zrejme, z akých skutkových zistení potom určil začiatok omeškania, ktorý moment nie je ustálený a vyhodnotený ani podľa Obchodného zákonníka (§365), na ktorý prvoinštančný súd v súvislosti s priznaným úrokom z omeškania a sadzbou poukázal. Uvedený nedostatok odôvodnenia založil porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces , ako je uvedené v ust. § 389 ods.1 písm.b/ C.s.p. na základe čoho odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom prvoinštančný súd ustáli i s prihliadnutím na týmto súdom potvrdené rozhodnutie prvoinštančného súdu o opodstatnenosti časti nároku o žalobcom uplatneného

poistného plnenia a až po riadnom zistení skutkového stavu a právnom posúdení veci vyššie uvedeným spôsobom môže súd prvej inštancie opäť vo veci rozhodnúť.

22. Odvolateľ namietol i správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu o trovách konania, ku ktorému dáva odvolací súd do pozornosti odvolateľa, že zásada úspechu i v Civilnom sporovom poriadku je podriadená posúdeniu, či výška plnenia nie je závislá od znaleckého posudku. Ak tomu tak je, nejde o procesný neúspech žalobcu, ak mu je priznaná aspoň časť žalovaného nároku, ktorého ako stranu sporu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za výsledok znaleckého dokazovania, na čo poukázal i prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, ktorý názor je z tohto hľadiska v danom štádiu konania správny. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd tiež rozhodne o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 C.s.p.

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).